

عنوان مقاله:

رابطه بین مدل های تصمیم گیری با تفکر و ذهنیت مدیران در مدیریت شهری

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی مدل ها و تکنیکهای کمی در مدیریت (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

مرتضی عشقی صابر پور - پژوهشگر و نویسنده شهرداری تهران و کارشناسی ارشد کارآفرینی سازمانی دانشگاه تهران (آموزش الکترونیکی)
- ایران

خلاصه مقاله:

خلاصه بشر به منظور رفع مشکلات و تصریح وضع موجود و استفاده مطلوب از فرصتها و جلوگیری از مخاطرات و تهدیدهای آینده ناچار به اتخاذ تدابیر و جستجوی راه حل هایی است؛ به عبارت دیگر ناگزیر به تصمیم گیری است، تصمیم گیری به عنوان یکی از اصلی ترین وظایف مدیریت هر سازمان همیشه مد نظر بوده است تا جایی که پیتر دراگر از صاحب نظران علم مدیریت، تصمیم گیری را «جوهره مدیریت» می داند. عموماً اهمیت تصمیم گیری در هنگام مواجهه با «مشکل» بروز می کند. توانایی تصمیم گیری و مهارت مدیران در حل مساله، به برخورداری آنان از «بینش علمی» بستگی دارد. در حقیقت بینش علمی، فعالیت های فکری است که میل شدید به فهم و درک حقیقت و علل رویدادها را در افراد به وجود می آورد و آنان را به کوشش برای شناخت حقیقت، سعی در مشاهده دقیق و منظم امور، بررسی و تنظیم یافته های دیگران و اندیشیدن درباره روابط میان پدیده ها تشویق می کند. به هر حال مطالعات مختلف در زمینه ی مهارت های مدیران در حل مسئله نشان می دهد که کیفیت تصمیم گیری، اساساً با توانایی آنان در کشف ابعاد مختلف مسئله و در نظر گرفتن دامنه وسیعی از راه حل های ممکن ارتباط دارد. بطور کلی تجزیه و تحلیل علم مدیریت می تواند شامل رشته های بسیاری از جمله مهندسی، علوم طبیعی، اقتصاد، حسابداری، روان شناسی، جامعه شناسی و ریاضیات بشود و باید گفت که دانش مدیریت که به صورت مجموعه ای از نظریه های مربوط به شناخت سازمان، برنامه ریزی، نوآوری، سازماندهی، نظارت و غیره جلوه گر می شود، در عمل به شکل تصمیم گیری مورد استفاده قرار می گیرد. در این مرحله است که دانش مدیریت به صورت فن ظاهر می شود. به عبارت دیگر، تمام وظایف مدیریت در قالب نوعی از تصمیم برای حل مشکل از قوه به فعل در می آید.

کلمات کلیدی:

کلمات کلیدی: مدیریت شهری، فکر، ذهنیت، تصمیم گیری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1452006>

